

באתי לגני אהותי כלה

ביאור בדרכך אפשר

למעלה או למטה, נקראת שיטה, נתיה וסתייה וכן פרוש שנות, דשות חוסר הגין הוא הטעיה מהירעה והחכמה, דירעה ותשגה הבנה הוא דרך המצווע, הדרך הישרה המוצעת שלטעיה הנתיה והסתיה מזה נקרא שנות. ונהג יש שנות דלעמת זה, שנות בכיוון הלא רצוי הינו נתיה לצד הסטרא-אהרא שאנו צד הקדושה הנקרא לעותה זה על שם הכהוב את זה לעומת זו העה אלוקים) וכמו שפטות לגבי אשה סותה כי תשטה אשתו, ופרש בראשי תשטה פירושו דעת מדרבי האניעות, כתיב ישב ישראל בשתים ובמשך נ amber שבני ישראל חטא שם, שהוא נתיה לצד הסטרא-אהרא עניין¹⁸ השנות דלעמת זה, הינו נתיה מדרך לצד של היפך הקדושה ובמאמר רן"ל אין אדם עבר עברה אלא אם כן נensus בו רוח שנות", הרי שנטייה מדרכי התורה, ובעירה על רצון ה' נקראת שנות ורוח ה' רוח השנות שנורתם לאום לחטו רוח השנות שנורתם לאום לחטו מכה על האמת, ורומ מכה זו שגורמת את החטא הוא רות קלפה וסתרא אחרא, צד אחר שאינו צד הקדושה ונקרא "שנות" על-דרך מלך זקן וכסיל, כשם שהיצור הרע המפתח את האדם לעבר עבירה נקרה "כסיל", טפש והם הקליות והסתירות אחרא המכפים על האור והגלו המכפים על האור ואלהו האלוק, דאלקותו הוא אמת וחיים, וכמו שפטות "זיהוי" אלקים אמת הוא אלקים פיים", האלקות היא האמת והיא מקור החיים כי האלוקות היא המציאות האמתיות וממנה נובעת החיים של כל הנבראים אלא שבעולם הזה הדבר מכוסה ונעלם, והאמת האלוקית היא לא בגלי הנבראים לא מרגישים שהחיות והקיים שלהם נובעים מהאלוקות וסבורים בטעות שהם בעלי מציאות עצמאית ורומי שנות מכה על האמת והחיות

קצורי. יבהיר עניין הקריםנות בעבורה הרווחנית בנפש האדם ד"אדם כי יזכיר" כאשר אדם ריצה להתרחק אלוקות אריך להיות "מכבם קרבן" לעיו להזכיר מתוכו, הינו את הנפש הבהמית שלו. אש שלמעלה ואש מלמטה, כמו של המזבח היה אש שרודה מלמעלה והיתה גם אש שחביבו למטה כך בעבודת ה' יש אהבה קצורי. יבהיר עניין הקריםנות בעבורה ד"אדם כי יזכיר" אריך להיות "מכבם קרבן". מטבחה בדוגמת אש שלמעלה ורונפש הבהמית שעריך להשפייע עליה ולהחרור בה אהבת ה', בדוגמת אש שבאה מלמטה. אהבה דנפש הבהמית באה עלי ידי התלבשות נפש האלקית בונפש הבהמית. אהבה על ידי התלבשות נפש האלקית הבהמית נפש האלקית הבהמית דליהות שעקר העבורה דוקא, במקשׁן ומקדש הוא לאתפקידו חשכָא לנהורא, במקשׁן ומקדש הבהמית. ג) ובזה יובן מה ששמהשכנן היה מעצי שטים דוקא, דליהות שעקר העבורה בהתבוננות אלוקות אונפנ המובן גם במקשׁן ומקדש המובן גם לנפש הבהמית. ג) ובזה לאחר שנחבר לעל עניין שזה ענין עבودת הקריםנות בג"ל (ובפרט השרתת השכינה במשכן וענין הרווחה מעשה הקטרח), ועל ידי העבורה שבמקדש השםשכנן היה מעצי שטים דליה עלי ידי זה האיר גלי אלוקות בעולם, וכן השםשכנן היה מעצי שטים דליה שיטה נטיה, דהינו שיש דבר שהוא אמצע, והטעיה לאזיה של המושג "שיטים" כפי שייתברא להן, דליהות שעקר העבורה במקשׁן ומקדש הואה במקשׁן ומקדש לאתפקידו חשכָא לנהורא, דירעה ותשגה הוא דרך המצווע, והטעיה מזה נקרא שנות. ונהג יש שנות דלעמת זה, וכמו להפוך חורש של היפך הקדושה לאו אלוק שזה עניין עבורה הקריםנות בג"ל (ובפרט מעשה הקטרת שב עניין בירוח החושך והעלאת קדושה מודגשת יותר מאר שבדות אהורות בבית המקדש כי הסמנים של הקטורת היו מברושים שאין בהם טעם ואינם ממשימים למזון והם בחינתם דומים שנחות יותר ממזון וזה, ולאחר שעלו על גבי המזבח וניצ מהם ריח ניחוח אשה לה", הינו וגהלו, דאלקותו הוא אמת וחיים, וכמו שפטות על-דרך מלך זקן וכסיל, והם המכפים על האור היפכת חושך לאו), ועל ידי העבורה שemaprkash בכוור והעלאת ענייני העולם לקדושה הבה עלי ידי זה האיר גלי אלוקות בעולם, ולאן היה המשכן בני מעצי שטים, דליה שיטה 17 והקשר זה פרושה נטיה, דהינו שיש דבר שהו ואלהו, במקדש אמת הוא אלקים חיים, וקרום אמת עליון עליון, והוא מזע וההטעיה מהאמצע לאזיה צד, לצד כלשהו

(16) ראה תורה אור פרשת ויש ריש [מאמר] דיבור המתחילה בכ"ה בסלולו. אור התורה פרשת תולדות הגהה לדיש [מאמר] דיבור המתחיל ראה וריה בני. (17) ראה בכל הנל המשך וככה תרלו"ז פרק ט ואילך. קונטרס ומעין. (18) סנהדרין קו, א. ספרי, במדבר רביה ותנומה סוף פרשת בלק.